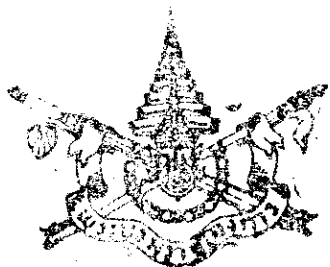

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ธันวาคม ๒๔๕๐

พระราชกฤษฎีกา

พระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะองคมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อดงกฎ

ธานีวัต

มานวราชเสวี

อดตเตชวรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

QIRT

Ministry of the Royal Palace, Kingdom of Thailand

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ธันวาคม ๒๔๘๐

โดยที่เป็นการสมควรพระราชทานอภัยโทษแก่บุคคลที่
ต้องราชทัณฑ์เนื่องในโอกาสแห่งพระราชพิธีเฉลิมพระชนม์
พรรษา พ.ศ. ๒๔๘๐ นี้ ตรงกับวาระที่พระองค์ทรงบรรลุนิติภาวะ
เพื่อเป็นการเฉลิมขวัญประชากรของชาติและ
เพื่อเป็นการแสดงพระมหากรุณาธิคุณในสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว จะได้เป็นโอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นที่จะไปบำเพ็ญ
ตนเป็นพลเมืองดีเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป

พระมหากษัตริย์อภัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราช
กฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕
ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ธันวาคม ๒๔๘๐

มาตรา ๓ นักโทษเด็ดขาดต่อไปนี้ให้ได้รับพระราชทาน
อภัยโทษและปล่อยตัวไป

(๑) ผู้ที่ถูกสั่งขังแทนค่าปรับอันมิใช่ค่าปรับเพราะ
ได้กระทำความผิดต่อประมวลรัษฎากร กฎหมายว่าด้วยการ
ศุลกากร กฎหมายว่าด้วยฝิ่น หรือกฎหมายว่าด้วยการ
พนัน

(๒) ผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกมีกำหนด
ไม่เกินกว่า ๓ เดือน

(๓) ผู้ที่มีลักษณะตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นคนพิการโดยตาบอดทั้ง ๒ ข้าง มือ
หรือเท้าด้วนทั้ง ๒ ข้าง หรือเป็นคนทุพพลภาพมีลักษณะ
ที่เห็นได้ชัดว่าไม่สามารถประกอบ การทำมาหาเลี้ยงชีพได้
ตลอดชีวิต

(ข) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยวรรณโรคแห่งปอด
โรคเรื้อน หรือโรคจิตต์ ซึ่งทางการเรือนจำต้องแยกรักษา
มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และแพทย์ผู้มีหน้าที่ในการ
เรือนจำตรวจแล้วองความเห็นว่าไม่สามารถจะรักษาให้ทุเลา

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

ตอนที่ ๕๘ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

ได้ กับได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี หรือไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษครั้งหลังที่สุด

(ก) เป็นคนมีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี หรือไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษครั้งหลังที่สุด

(ง) เป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี

(จ) เป็นหญิงมีครรภ์ และมีกำหนดโทษที่จะต้องจำคุกต่อไปอีกไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๔ นักโทษเด็ดขาดซึ่งอยู่นอกข่ายมาตรา ๓ ให้ลดโทษดังนี้

(๑) โทษประหารชีวิต ลดเป็นจำคุกตลอดชีวิต

(๒) โทษจำคุกตลอดชีวิต ลดเป็นจำคุก ๒๐ ปี

(๓) โทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ลดจากกำหนดโทษครั้งหลังที่สุดตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม ลด ๑ ใน ๕

(ข) นักโทษเด็ดขาดชั้นดีมาก ลด ๑ ใน ๖

(ค) นักโทษเด็ดขาดชั้นดี ลด ๑ ใน ๗

ระเบียบพิเศษ หน้า ๕

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ธันวาคม ๒๔๘๐

(ง) โทษจำคุกเพราะความผิดอันได้กระทำความ
โดยประมาท ลด ๑ ใน ๒

(๔) นักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษาของศาลทหาร
ในระหว่างใช้กฎอัยการศึก ซึ่งได้พิพากษาภายหลังวันที่ ๕
ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ ลด ๑ ใน ๒ แห่งกำหนดโทษ
ตามคำพิพากษา

(๕) นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีตำแหน่ง
หน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕๐ วัน ลด
๓๐ วัน และถ้าเป็นผู้ที่ได้รับการลดโทษตามอนุมาตราอื่น
อยู่แล้วก็ให้เพิ่มการลดโทษ ๓๐ วันนี้ให้อีกโสดหนึ่งด้วย

มาตรา ๕ ความผิดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายพระราชทาน
อภัยโทษตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔

(๑) ความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการค้ากำไรเกินควร
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของ
อื่น ๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้าม
กักกันข้าว หรือกฎหมายว่าด้วยการค้าข้าว เว้นแต่กำหนด
โทษตามคำพิพากษาเป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ธันวาคม ๒๔๕๐

ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับไม่เกินกำหนดดังกล่าวนี้

(๒) ความผิดต่อกฎหมายลักษณะอาญา ฉะเพาะความผิดฐานใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริต ความผิดฐานหลบหนีจากที่คุมขัง ความผิดฐานปลอมแปลงเงินตราตามมาตรา ๒๐๒ มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ หรือมาตรา ๒๐๕ ซึ่งประกอบด้วยมาตรา ๒๐๕ (๑) ความผิดฐานปลอมดวงตรา ปลอมบัตรตรา และปลอมตัวตามมาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๑๕ หรือมาตรา ๒๑๗ ความผิดฐานประทุษร้ายแก่ชีวิตหรือร่างกายเจ้าพนักงานประจำหน้าที่หรือเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ตามมาตรา ๒๐๕ (๒) หรือมาตรา ๒๕๗ ประกอบด้วยมาตรา ๒๕๐ (๒)

มาตรา ๖ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งที่ ๑ ผู้พิพากษาศาลท้องถิ่น ๑ อัยการประจำท้องถิ่น ๑ เป็นคณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ และเสนอรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่อยู่ในข่ายแห่งพระมหากรุณาต่อศาลแห่งท้องถิ่นโดยมีชั่งขึ้นแต่ต้องไม่เกินเก้า

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ธันวาคม ๒๔๘๐

สืบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกานี้ เพื่อศาลแห่ง
ท้องถิ่นออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษแล้วแต่กรณี

ให้คณะกรรมการทำบัญชีผู้ที่พิจารณาเห็นว่าอยู่ในข่าย
แห่งพระมหากรุณาธิคุณไว้เป็นหลักฐานส่งระดับ เก็บไว้ที่
เรือนจำระดับหนึ่ง ส่งศาลระดับหนึ่ง ส่งกระทรวงมหาดไทย
ระดับหนึ่ง ส่งไปทุกเกล้า ๆ ถวายระดับหนึ่ง

ในกรณีการตั้งกรรมการโดยตำแหน่ง ดังกล่าวไว้ในวรรค
ต้นจะไม่สะดวกในการปฏิบัติ ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตามที่เห็นสมควรเป็น
คณะกรรมการดำเนินการได้

มาตรา ๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษเด็ดขาดเรือนจำ
ทหาร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งข้าราชการ
เป็นคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร มีหน้าที่ตรวจสอบ
พระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ และเสนอ
รายชื่อนักโทษเด็ดขาดซึ่งอยู่ในข่ายแห่งพระมหากรุณาต่อผู้
ที่มีอำนาจตั้งกรรมการศาลทหารกรุงเทพ ฯ ศาลมณฑลทหาร
หรือศาลจังหวัดทหาร แล้วแต่กรณีโดยมิชักช้า แต่ต้อง

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกานี้เพื่อผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาลทหารดังกล่าวแล้ว จัดการปล่อยหรือลดโทษแล้วแต่กรณี

ให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับกระทรวงนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

กวาง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

